

end 6 mio. kr.? Hvorfor kommer dette forslag nu og her?

Det her forslag virker egentlig ikke seriøst. Men det er jo nok heller ikke det, der er meningen. Det er selvfølgelig meningen at rette op på det dårlige image, som Socialdemokraterne har fået på kulturområdet, og som de har haft i mange år på grund af den kulturpolitik, som blev ført op igennem 1990'erne. Socialdemokraternes kulturordfører, fru Mette Frederiksen, sagde det jo meget klart i en artikel i Politiken for et par år siden:

Socialdemokratiet har svigtet kulturen i de 8-9 år, vi sad i regeringen, og det har haft fatale konsekvenser.

Det sagde fru Mette Frederiksen.

Kl. 19.25

Jeg forstår så godt, at Socialdemokratiet nu med alle midler prøver at ændre denne opfattelse af Socialdemokratiets kulturpolitik, for det er jo en alvorlig sag, når partiets kulturordfører i den grad nedgør den kulturpolitik, som blev ført op igennem 1990'erne, og det er jo drøje hug til den tidligere kulturminister, fru Elsebeth Gerner Nielsen. Hendes kulturpolitik har haft fatale konsekvenser, siger fru Mette Frederiksen. Det er stærke ord, men det er jo ikke helt ved siden af.

Derfor er det godt, at der kom en ny regering, en ny kulturminister og en ny kulturpolitik, som kunne afhjælpe den situation, som Socialdemokratiet placerede sig i i de 9 år, og som fru Mette Frederiksen jo glimrende beskriver i den kronik.

Skal vi gå ned i forslaget, er det jo interessant at se, hvilke argumenter forslagsstillerne giver som begrundelse for at give flere penge til Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab.

Forslaget er begrundet med, at egenindtægten er alt for høj i teaterfællesskabet, altså i de københavnske teatre. Det oplyses, at den er på 47 pct., og det mener Socialdemokratiet altså er for højt. Det betyder åbenbart, at Socialdemokratiet mener, at der kommer for mange folk i de københavnske teatre, for egenindtægten afspejler jo de solgte billetter, altså den indtægt, der fremkommer ved, at publikum køber billetter til forestillinger, og så er der nogle reklameindtægter. Hvis man skal have egenindtægten ned, også i procent, så betyder det, at der skal sælges færre billetter og gives større tilskud.

Det er jo en virkelig interessant kulturpolitik, der fremføres fra Socialdemokratiets side. Men den overrasker ikke, for det er jo netop den politik, som har været den bærende i Socialdemo-

kratiets teaterpolitik i de sidste 10 år: Så meget i tilskud som muligt, så få tilskuere som overhovedet muligt ind i teatrene; jo færre der ser en forestilling, jo mere smal er den, og heraf følger selvfølgelig også, at den har større kvalitet end der, hvor der kommer mange til forestillingen.

Det er Socialdemokratiets teaterpolitik i en nøddeskal, og derfor er det her jo klar tale. Efter Socialdemokratiets mening er det åbenbart, at definitionen på høj kvalitet i teaterforestillinger er, at det er teaterforestillinger, som folk ikke gider at se, og det er vel ikke så underligt, at kulturordfører fru Mette Frederiksen så revser sit partis kulturpolitik, for det er jo lidt den omvendte orden.

Efter al den kritik fra kulturordføreren kunne man så forestille sig, at der ville komme noget nyt. Men der er kun kulturpolitisk og teaterpolitisk tomgang fra Socialdemokratiet. Det går på: Send flere penge. Det er det eneste, det går ud på. Der er ingen visioner, ingen nytænkning. Det er der heller ikke i det her forslag, og derfor kan vi ikke støtte det.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg sidder og overvejer, om jeg har lyst til at diskutere på det niveau, som hr. Eyvind Vesselbo lægger op til.

Jeg vil så begrænse mig til et konkret spørgsmål: Synes hr. Eyvind Vesselbo ikke, at det københavnske teaterliv står over for nogle store udfordringer med et nyt skuespilhus og med operaen, som helst skal tiltrække 150.000 flere publikummer? Vi er meget enige i det, men det kræver jo, at der er et andet teaterlandskab ved siden af, forskellige typer teatre, forskellige typer forestillinger, og det kræver altså noget økonomi.

Hvis nu hr. Eyvind Vesselbo ikke kan lide det der med egenbetalingen, som han har fået galt i halsen, kan man også stille det sådan op, om det er rimeligt, at landsdelsscenerne skal have 461 kr. pr. publikum, og at DST-teatrene skal have 216 pr. publikum. Det, forslaget i al sin beskedenhed går ud på, er en forhøjelse på 45 kr. Det er, hvad det handler om, og det er for at give teatrene en overlevelsesmulighed i en svær tid.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu vil jeg sige, at nu er det jo ikke mig, der har fremsat det her forslag, så fru Jytte Andersen må